ÇOCUK YUVASI

AYLIK ÇOCUK MECMUASI

ÇOCUK YUVASI

AYLIK ÇOCUK MECMUASI

AĞUSTOS 1969-YIL:8 SAYI:90

Türk Ticaret Bankası
Kültür Yayın Ltd. Ort. adına
Sahibi:
TURGUT SIZMAZOĞLU

Genel Yazı İşleri Müdürü
REBİİ BARAZ

Hazırlayan ve Yazı işlerini
fiilen idare eden:
NURAN D. ŞENER

Basıldığı yer:
DURAN OFSET Matbaası
Tel: 27 71 34 - 22 41 34

İDARE: Kültür Yayın Ltd.
Ort. Türk Ticaret Bankası
Galatasaray - İstanbul
Telefon: 49 34 44

ABONE: Yıllık abone bedeli 10 Liradır. Bütün Türk Ticaret Bankası Şubelerinde abone kaydedilir. Banka Şubesi olmayan yerde abone olmak isteyenler mecmuanın adresine 10 Lira göndererek abone olabilir.

ÇOCUK YUVASI

TÜRK TİCARET BANKASI'nın

BİR KÜLTÜR HİZMETİDİR.

30 AĞUSTOS

. . . . . .

. . . . . .

30 Ağustos günü başkomutan Atatürk
O büyükler büyüğü! Kahraman! Türk oğlu Türk:
" Ordular! İlk hedefiniz Akdenizdir! "demişti.
Türk askeri yürümüş, çağlamış, kükremişti

30 Ağustos günü kurtarılmıştı vatan
Halkın ölmez gücüydü bu zaferi yaratan
İşte, bütün bir ulus o günü yaşıyoruz
İçimizde o inanç, o ruhu taşıyoruz.

RIZA BARLAS

30 AĞUSTOS
ZAFER BAYRAMI
KUTLU OLSUN

DOKTOR

Bir doktor varmış adı "Karnı ağrıyor" imiş. Bu doktor ne yumuşak yürekli bir doktormuş. Ağacın altına oturmuş, gelen ineklere, kurtlara, böceklere bakar, iyi edermiş. Tilki gelmiş:

-Aman doktorcuğum, eşek arısı soktu beni...

Bir köpeği burnundan tavuk gagalamış..

Uzun kulak tavşan, gözü iki çeşme ağlıyor:

-Oğlum tavşancığım, yolda koşarken, elimden kurtuldu, otobüsün altında ezildi. Sakatlandı oğlum tavşancığım; topal oldu... Kurtar onu canım doktor "Karnı ağrıyor"! Kurtar.

Doktor "Karnı ağrıyor" gözlüğünü burnuna takmış. Tavşan anneye:

-Getir buraya oğlunu. Ona yeni ayak takayım da yine tıpış tıpış gezsin, demiş.

Mini mini tavşancığa yeni bir çift ayak takmış. Ana oğul, sevincinden ne yapacaklarını bilememişler, hoplıya zıplıya evlerine gitmişler.

Bir gün, çakal postacı ata binmiş, doktor "Karnı ağrıyor"a bir yıldırım telgrafı getirmiş. Afrika'dan bir su aygırı: "Çocuklarımız kızıl, kolera, kuşpalaz, apandisit, sıtma, boğmacadan ölüyorlar. Hemen onları kurtarmağa geliniz" diye yazmış. Altına adresini vermeği de unutmamış: "Afrika, Limpopo deresi Hippopo baba."

Doktor "Karnı ağrıyor" uzun yoldan korkmamış; hemen çantasını toplamış, yola çıkmış. Ormanlardan çayırlardan, dağlardan geçiyor hem de adresi unutmamak için:

-Limpopo!.. Limpopo, diye tekkarlıyormuş.

Derken koşmaktan yorulmuş, yere kapaklanmış biçare.

koşamıyacağım demiş.

Bir de bakmış ki,ağaçlar arasından boz kurtlar çıkmışlar :

-Korkma doktorcuğum biz varız. Doktoru sırtlamışlar, ta deniz kenarına uçurmuşlar. Doktor "Karnı ağrıyor" yorgunluktan, uykusuzluktan korktuğu adresi tekrarlayıp duruyormuş :

-Limpopo, Limpopo,Limpopo...

Fakat kurtlar denizin önünde durmuşlar. Köpüren, uluyan dalgalardan ödleri patlamış.

-Bize izin ver doktorcuğum. Ormana döneceğiz, demişler.

Zavallı doktor ağlamağa, dövünmeğe başlamış :

-Geri dönersem beni Limpopo'da bekliyen su aygırcıkları ölürler. Denize dalarsam boğulurum. Buradaki hayvanlar doktorsuz kalırlar. Ne yapmalı?

Bir de ne görsün? Koca balina balığı sahile yanaşmış:

-Sırtıma bin doktor. Seni transatlantik gibi götürürüm, demiş.

Doktor "Karnı ağrıyor" balinanın sırtına rahat rahat kurulmuş. Beşikte imiş gibi, sallana sallana uyuyuvermiş. Uykuda bile:

-Limpopo...Limpopo'ya gidiyoruz, diye sayıklar dururmuş.

Deniz yolu bitmiş. Doktor, balinayla vedalaşmış. Sahile inmiş, bu defa da karşısına öyle yüksek,öyle dik dağlar çıkmış ki,korkudan dizleri tutulmuş,nefesi kesilmiş.

Yine hasta hayvancıklara acıyarak ağlayıp yüksek dağdaki koca kartallar, doktor "Karnı ağrıyor'un" ağlayıp sızladığını duymuşlar. Aşağı inmişler. Onu sırtlarına bindirmişler, beraber havalanmışlar.

Doktorun başı dönmüş, gözleri kararmış. Nerede ise bayılacakmış. Sessiz sessiz dudaklarını kıpırdatarak :

-Limpopo...Aman,Limpopo'ya götürün beni...

Gibi birşeyler mırıldanıyormuş.

Afrika'da Limpopo kıyısında zavallı " Hippopo

baba"deniz yoluna bakıp oturuyor, göz yaşları dökü-yormuş.

"Ah nerede kaldı bu doktor "Karnı ağrıyor"?

Filler, gergedanlar zürafalar sabırsızlarınyorlar. Hele küçük su aygırcıkları karınlarını tutmuşlar:

-Ham meyvalar yedik. Terliyken soğuk su içtik. Karınlarımız ağrıyor,doktor isteriz..Doktor gelsin, diye bağırmağa başlamışlar.

Devekuşu yavruları cırtlak sesleriyle ortalığı çınlatıyorlar. Kiminin başı, kiminin boğazı ağrıyor.Yattıkları yerde sayıklıyorlar :

tor gelsin, diyorlarmış.

Dişlek köpek balığı bile sudan kıyıya çıkmış. Oniki çocuğunun hepsinin dişleri ağrıyormuş.Onlar da doktoru bekleşip duruyorlarmış. Cırcır böceğinin de kaza bu ya, omuzu çıkıvermiş. Cırcırlamaz olmuş zavallıcık. O da dört gözle doktoru bekliyormuş.

Bir de ne görsünler, doktor "Karnı ağrıyor"çıkagelmiş. Ama ne deniz, ne de kara yoluyla. Havadan...Koca bir kuşa binmiş, hem gelir, hem de şapkasını çıkarırmış :

-Yaşasın Afrika. Yaşasın Limpopo'nun Hippopoları, diye bağırıyormuş.

Aşağı inmiş, hemen hastalara koşmuş. Su aygırcıklarının karınlarını ovmuş. Her birine birer çukulata, şeker dağıtmış, derecelerini almış. On gün, on gece Limpopo'daki hastalarla uğraşmış, hepsene iyi etmiş. Onlar da doktor "Karnı ağrıyor" a tam üç gün üç gece ziyafet çekmişler, eğlendirmişler onu.

-Bizimle Limpopo' da kal, ne olur. Diye yalvarmışlarsa da doktor 'Karnı ağrıyor" bıraktığı ineklere, kurtlara, böceklere kıyamamış yine evine dönmüş.

Yine ağacın altına oturmuş, eskisi gibi onu seven hayvanların dertleriyle uğraşmağa başlamış.

KURTARIŞ

Con ve Beti teyzelerinin çiftliğine gezmeye gitmişlerdi... Arada bir oraya gider, teyzelerinin oğlu Tom'la hoşça vakit geçirirlerdi.

Con ve Beti'nin babası tecrübe pilotuydu. Son olarak bir helikopterle uçuşlar yapıyordu.

Çocuklar geldiklerinden birkaç gün sonra çiftliğin yanı başındaki dağlara çıkmak istediler. Tom'un annesi onlardan ayrılırken :

-Sivri tepeye çıkmaya kalkmayın, hem de karanlık olmadan geri dönün dedi.

Sabahleyin evden çıkan çocuklar öğleye kadar yorulmak bilmeden dağa tırmandılar. Epeyce yükselmişlerdi. Çiftlik artık ayaklarının altındaydı. Oradaki bir düzlükte durakladılar. Beti :

-Daha yukarı çıkmasak iyi olur, dedi. Biraz sonra da inmeye başlarız.

-Olmaz, dedi Tom, tepeye kadar çıkacağız. Ben oraya çıkmadan geri dönmem.

Con ve Beti bakıştılar. Korkmuyorlardı, ama teyzeleri çıkmayın dediğine göre elbette bir bildiği olacaktı. Çaresiz onunla beraber yollarına devam ettiler. Tom'u kararından vazgeçirmek için boş yere uğraştılar. Yamacın en tehlikeli yerine geldikleri zaman da Tom onların sözlerine kızarak :

-Sesinizi kesin, diye bağırdı, ben sizden bir yaş daha büyüğüm. Siz isterseniz geri dönün, ben tepeye çıkmadan dönmiyeceğim..

Con ve Beti fazla bir şey söylemeden oldukları yerde kaldılar. Tom yoluna devam etti. Bir müddet sonra da kayaların arkasında kayboldu. İki kardeş yorgun oldukları için orada oturup dinlenmeye ve Tom'un dönüşünü beklemeye başladılar.

Aradan yarım saat kadar ancak geçmişti ki, kulaklarına uzaktan ve çok zayıf bir : "İmdat!" sesi geldi. Çocuklar hemen yerlerinden fırlayarak .Tom'un arkasından gittiler. Karşıdaki kayalıkları dönünce söz dinlemeyen çocuğu tam tepede gördüler. Elleriyle sivri tepenin kayalarına tutunmuş, bağırıp duruyordu. Con: "Ne oldu?" diye seslendi. Tom cevap olarak :

-Ayağım, diye inledi. Ayağıma bir şey oldu, kıpırdatamıyorum. Üstelik bastığım yerdeki toprak kayıyor.

Çocuklar şaşkınlıktan bir müddet oldukları yerde kalakaldılar... Onu bulunduğu yerden indirmeleri imkânsızdı. Üstelik kendilerini de tehlikeye atmış olacaklardı. Beti :

-Ne yapsak, diyordu. Onu böyleçe bırakamayız ya. En iyisi gidip çiftliklere haber vermek.

-Olmaz, yardım gelinceye kadar dünyanın vakti geçer.

-Bak aklıma bir şey geldi.

telefonla babalara haber verelim. Helikopterle gelip onu tepeden alsın.

Bunun üzerine Tom'a seslenerek hiç merak etmemesini, çabucak kendisine yardım getireceklerini söyledikten sonra düşe kalka koşarak tepeden inmeye başladılar. Sandıklarından daha kısa bir zamanda vadiye varmışlardı. Oradan da geçen bir arabaya atlıyarak çiftliğe gittiler. Telefonun başına geçince ilk işleri acele olarak babalarının bulunduğu hava istasyonunu istemek oldu. Kuledeki memur :

-Ne yazık ki, dedi, şimdi babanız havada.

-Mutlaka görüşmemiz lâzım. Ölüm kalım meselesi bu.

Çocukların heyecanını anlayan memur, radyo ile babalarını bularak çocukların kendisini hemen çiftlikte beklediklerini söyledi. Çok geçmeden babalarının helikopteri çiftliğe indi. Çocuklar koşup, olup biteni anlattılar.

-Çabuk, dedi, adam binin. Yanımda ip merdiven var.

Yok geçmeden oraya tepeye vardılar. Tom olduğu yerde duruyordu. Helikopter mümkün olduğu kadar yaklaştıktan sonra ip merdiveni aşağıya sarkıttılar. Con da merdivenle beraber Tom'un yanına indi. Bu çok tehlikeli bir kurtarış olacaktı. Çünkü Tom korkudan ve yorgunluktan bitkin düşmüştü. Con bin bir zahmetle ona yardım ederek merdivene tutunmasını sağladı.

-Sen hiç korkma, diyordu, ben arkandan seni tutacağım.

İkisi birden merdivene tutunduktan sonra helikopter olduğu yerden ayrıldı. İki çocuk merdivenin ucunda boşlukta sallanıyorlardı. En küçük bir dikkatsizlik onlara malolabilirdi. Çocukların bu durumda helikoptere çıkabilmelerine imkân olmadığı için Con'un babası tepeden ayrıldıktan sonra helikopteri yavaş yavaş alçaltmaya başladı, münasip bir düzlüğe varınca yavaşça yere bıraktı. Kendisini de biraz ileride yere bıraktı. Hemen dışarı çıkıp çocukların yanına koştu. Tom baygınlıklar geçiriyordu.

Tom'un babası :

-Yarına bir şeyin kalmaz, diyerek onu teselli etti. Ama bir daha büyüklerinin sözünden çıkma, başından büyük işleri yapmaya kalkışma.

Sonra Con'u cesaretinden dolayı tebrik etti ve:

-Haydi bakalım, dedi, herkes yerli yerine. Ben işime dönüyorum. Siz de evin yolunu tutun bakalım.

PİLİÇCİK

SAHTE KURT

EH! İŞTE PARA DAĞITIM LİSTESİ BİTTİ..

BU ADAMLAR TARLADA KUNDUZLAR GİBİ ÇALIŞIYORLARDI.. PARALARINI VERMEK İÇİN ONLARI ERKENDEN ÇAĞIRARAK SÜRPRİZ YAPACAĞIM..

HERKES PARASINI ALMAĞA GELSİN..!

AH! NE İYİ..

PEKİ PATRON..

HAZIRIZ BEYİM..

Hİ-Hİ-Hİ-

GÜM

HIMMF..!.. TUHAF... İŞ VERMEK İÇİN ÇAĞIRDIĞIM DA SİZİ BULAMIYORUM.

ARADIĞIM ZAMAN SİZİ İŞTE BULAMAZSAM ÜCRETİNİZDEN KESECEĞİM..

YA!.. HERHANGİ BİR KESİNTİ YAPARSANIZ, BİZ DE HİÇ BİR İŞ YAPMAYIZ..

DUR BAKALIM... LİSTENİN BAŞINDAKİ İLK KİMSE APTAL FARE..

BURDA-YIM!

POF!

BÖYLE NE DİYE BAĞIRIYORSUN? BURDA OLDUĞUNU BİLİYORUM..

BENİM FAZLA MESAİMİ UNUTMANI İSTEMEM..

FAZLA MESAİ Mİ? BU HAFTA KAÇ SAAT ÇALIŞTIN..?

YÜZ SEKİZ SAAT..

SERSEM! BİR HAFTADA BU KADAR SAAT YOKTUR..

HA,AH! HA!

HE! HE!

ONDAN SONRAKİ ÇİNLİ ÇOCUK ÖRDEK..

ÇİNLİ ÇOCUK ÖRDEK ÇOK MEMNUN! PARACIKLAR GELİYOR..

ÇİNLİ ÇOCUK... HER ZAMAN Kİ GİBİ ALTMIŞ LİRA... TAMAM MI?

ALTMIŞ LİRA ÇİNLİ ÇOCUK İÇİN ÇOK İYİ..

ŞİMDİ SEN KOCA DOMUZ! AL BAKALIM!.

KLANK!

BAM!

GÜM!

DAN!

OO... SANKİ MERİHTEN GELEN BİRİ..

İLÂÇ GÖSTERİSİ BU.

ÇİLİNG!

KLANK!

FSSSS!

İLAÇ GÖSTERİSİ
HAYDİ, HAYDİ HAYDİ MİLLET..
?
?
?
?
VAY, VAY! TAM UYGUN ZAMANDA GELDİM GİBİ GÖRÜNÜYOR..
NE DEDİN?
BU BENİM ÖZEL MÜLKÜM BURAYA GİRMENİZİ YASAK EDERİM..
ŞHIVPS
BÜROMA GELİN DOSTUM! SİZ TAM ARADIĞIM ADAMSINIZ..
BENİMLE OYNAMAYI KABUL EDERSENİZ SİZE BÜYÜK ÇIKAR SAĞLARIM..
HIM... SİZİN DÜRÜST OLDUĞUNUZU NEREDEN BİLEYİM..?
NASIL BİLMEZSİNİZ? BENİM DÜNYACA BÜYÜK ÜNÜM VARDIR.
BELKİ DE KÖTÜ BİR ÜN OLABİLİR..
HİÇ DE DEĞİL.. BEN KÜÇÜK GÖSTERİLER YAPARIM VE HERKESE İSTEDİKLERİ TANINMIŞ İLAÇLARI SATARIM..
BUNA PEK AKLIM SARMADI AMA BİR ŞANS TANIYALIM..
DURUN MİLLET! ŞİMDİ SİZE... FALAN, FİLÂN..
BİLİYORMUSUN DOMUZ? BU KURDUN SURATINDA PEK İYİYE BENZEMİYEN BİR GÖRÜNÜŞ VAR.

ELLERİM DE BİR ŞEY BULUNMADIĞINI VE SAPKAMIN BOŞ OLDUĞUNU GÖRÜYORSUNUZ.

BAKIN ŞİMDİ BURDAN NE ÇIKACAK...?

HEY! NEREDESİN?

BURADAYIM HEH, HEH, HEH..!

HA! HA!

HA!

HA!

HA!

HA!

GRRRRRRRR.

BİR DAHA BÖYLE ŞEY YAPARSAN YANDIN..

GÖSTERİYE DEVAM ETMEDEN EVVEL SİZE YÜZ YIL YAŞAMANIZI GARANTİLEYEN BİR KUVVET İLÂCI SUNUYORUM..

AHHH!

BEN ŞİMDİDEN 125 YAŞINDAYIM BENİM İÇİN NE YAPABİLİR..

HIM.. BU İYİ BİR SORU..

ŞİMDİ BU NEFİS İLACIN DENENMESİ İÇİN BİR GÖNÜLLÜ İSTİYORUM..

OH! BEN İSTEMEM..

BEN DE..

NİYETİM YOK.

MERAKLANMAYIN BAYLAR ARKADAŞIM DENEMEYİ KABUL EDİYOR..

ANİ ETKİSİNE BAKINIZ..

YUUŞ!

VAY!

?

?

E... BADİ ONU KOŞUM HAY-VANLARINDA DENEYELİM..

DOĞRU SÖYLEDİN.

ATINIZI BURAYA GETİRİN.. BU TAHTA KAP İÇİNDEKİ İLACI İÇEBİLİR..

OLUR!

?

POOF!

BAK HELE! KABIN DİBİNİ YEDİ..

TABİİİİİİİ...

KABIN TAHTASI ÇÜRÜ-MÜŞSE NE BEKLEYE BİLİRDİNİZ?

NE DEMEK İSTİYORSUN.. BU KAP YEPYE-Nİ.. DAHA DÜN SATIN ALDIM..

BU İLAÇLA TIKALI SU BORULARINI AÇMAK İYİ OLUR.
ON PAPELE BİR ŞİŞE.
DAHA İSTE-YEN VAR MI ?
SİZ BİR KURT DEĞİL-, SİNİZ.. BOYNUZLARINIZ VAR..
MMM..
YANILIYORSUNUZ BAYIM.. BEN DOĞDUĞUMDAN BERİ BİR KURT'UM..
YA..O HALDE KAVUCUK MAS-KEYİNEDEN TAŞIYORSU-NUZ ?
YAPMA! BIRAK GİDEYİM.
BÖYLE ÇOK HO-ŞUMA GİDER.
ŞRAK
ZINK!
HA,HA! TAM DÜ-ŞÜNDÜĞÜM GİBİ YAŞLI BİR KEÇİ BU..
NE OLDU BANA ?
BU BADI HOROZ Gİ-BİSİ DE YOKTUR HANİ..
DOĞRUSU HAKLISIN..
AL SANA!
BİTTİ

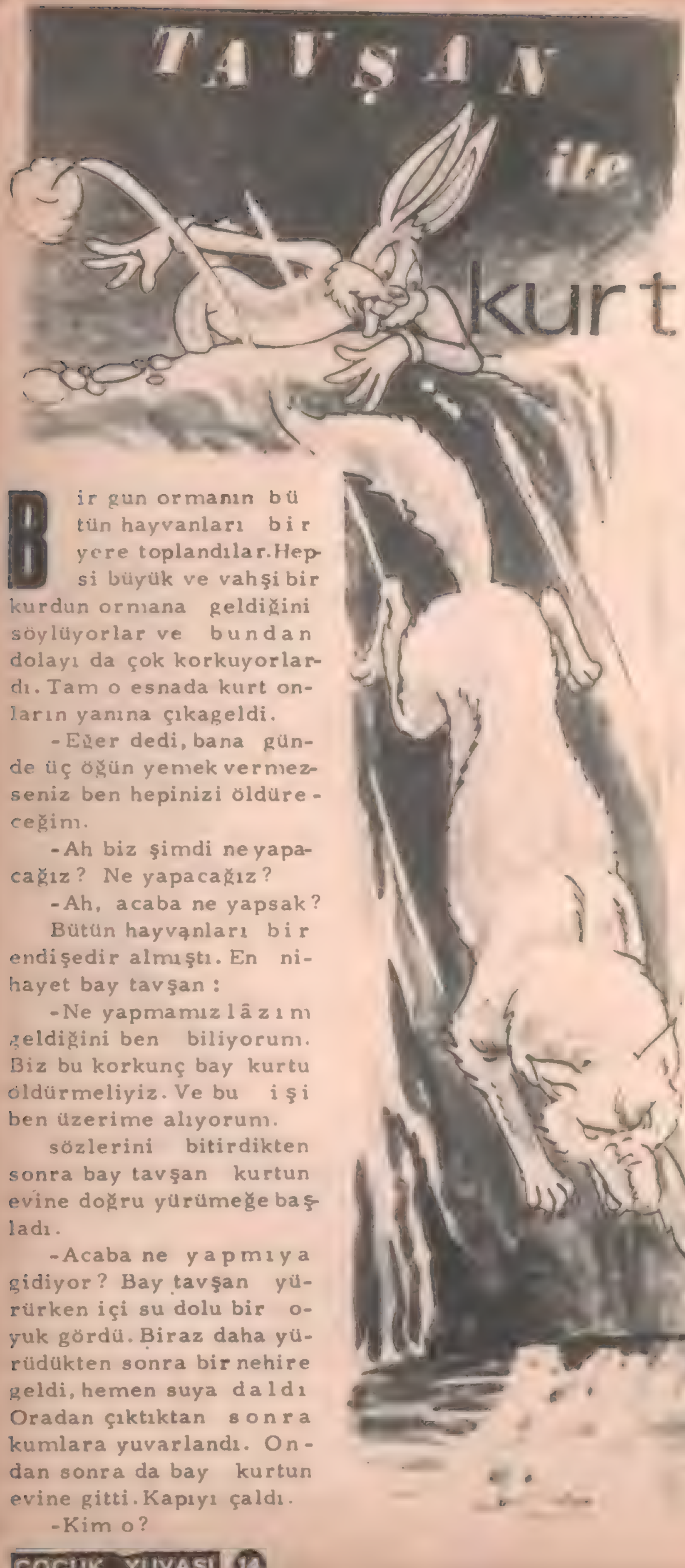

Bir gun ormanın bütün hayvanları bir yere toplandılar. Hepsi büyük ve vahşi bir kurdun ormana geldiğini söylüyorlar ve bundan dolayı da çok korkuyorlardı. Tam o esnada kurt onların yanına çıkageldi.

-Eğer dedi, bana günde üç öğün yemek vermezseniz ben hepinizi öldüreceğim.

-Ah biz şimdi ne yapacağız? Ne yapacağız?

-Ah, acaba ne yapsak?

Bütün hayvanları bir endişedir almıştı. En nihayet bay tavşan:

-Ne yapmamız lâzım geldiğini ben biliyorum. Biz bu korkunç bay kurtu öldürmeliyiz. Ve bu işi ben üzerime alıyorum.

sözlerini bitirdikten sonra bay tavşan kurtun evine doğru yürümeğe başladı.

-Acaba ne yapmıya gidiyor? Bay tavşan yürürken içi su dolu bir oyuk gördü. Biraz daha yürüdükten sonra bir nehire geldi, hemen suya daldı Oradan çıktıktan sonra kumlara yuvarlandı. Ondan sonra da bay kurtun evine gitti. Kapıyı çaldı.

-Kim o?

-Benim efendım. Bugünkü yemeğiniz.

-Ne sen mi? Bu pis toz toprak içindeki çirkin tavşan mı? Git arkadaşlarına söyle bana besili temiz bir inek veya bir düzine kaz yollasınlar.

-Ah, ne olur efendimiz yapmayın. Öbür kurtta sizin gibi iyi yiyecekler istiyor. Onun için en iyi yiyeceklerimizi ona vermek zorundayız. Zira o sizden daha büyük ve daha vahşi.

-Ne benden daha büyük bir kurt mu dedin. Hemen gidip onu görmeliyim. Haydi benimle beraber gel ve onu bana göster.

Bunun üzerine bay tavşan bay kurtu aldı ve hemen ormanda içi su dolu olarak gördüğü oyuğa götürdü.

-İşte bakın burada. Aman o kadar çok yaklaşmayın yoksa sizi parçalar.

Bu işe büsbütün kızan bay kurt suya yaklaştı ve suyun içine baktı. Ve pek tabii ki suda kendi aksini gördü. Onu öbür kurt zannederek suya atladı. Fakat su aslında batak olduğu içinde bir daha dışarı çıkamadı ve boğuldu.

Vahşi kurtu yenen bay tavşan muzaffer bir eda ile diğer hayvanların yanına döndü.

-Biliyor musunuz dedi. Zavallı budala kurtu öldürmek hiç de o kadar zor olmadı...

ÇANAKKALE GEÇİLMEZ

Türk tarihi eşsiz zaferlerle, sayısız kahramanlıklarla doludur. Fakat Çanakkale savaşı bunların arasında tamamen ayrı bir yere sahiptir. Çünkü bu savaş, topraklarını işgal etmek isteyen, gözlerini kin ve hırs bürümüş insanlara karşı tertemiz kanlarını nehirler gibi akıtmaktan çekinmeyen Türk evlâtlarının yaptığı bir savunma savaşıdır.

Birinci cihan harbine girmek bahtsızlığına uğramış Türkiye'yi mağlup etmek için itilâf devletleri, evvelâ Çanakkale 'yi işgal etmeği ve boğazları ele geçirmeği kararlaştırmışlardı.

Modern tarzda tahkim edilmemiş olan Çanakkale boğazında sadece iki tabya vardı. Deniz tahkimatı ise, Soğanlıdere- Kepez hattı ile Nara- Değirmendere arasındaki bölgede toplanmıştı. Topçu kuvveti 137 toptan ibaretti.

19 Şubat 1915 de 12 harp gemisi bonbardımana başladı. Sonradan Fransız donanmasının da iştirak ettiği bu bonbardımanlar, 18 Mart'ta düşman donanmasının hezimetinden başka bir netice vermedi. Günlerce sürenbir savaşta, bizim 3 subay ve 22 er şehit vermemize mukabil düşmanın 3 büyük zırhlısı batmış ve 3 zırhlısı da ağır hasara uğramıştı.

Denizden bir netice alınmadığını gören düşman, Çanakkale'ye asker çıkartmaktan başka çare göremedi. İşte birinci cihan harbinin kahramanlık destanının yazılması, düşmanının bu kararı tatbikinden sonra başladı.

En yeni ve modern silâhla Çanakkale'nin muhtelif yerlerine yapılan çıkarmalara karşı bizim kuvvetlerimiz o cepheden ötekine gönderilmek suretiyle bunlara karşı koymağa çalışıyordu.

Çanakkale'nin ne pahasına olursa olsun müdafaası gerektiğinden, bir adım dahi gerilemeden dövüşülüyordu. Oluk gibi kan akıyor, bıyıkları henüz terlemiş temiz Türk evlâtları şehit düşüyor. Bir kumandan taburunun başında askeriyle göğüs göğüse çarpışıyor, çarpışıyordu.

Anafartalar gurup kumandanı Mustafa Kemal ve kahraman Mehmetçikler, bize bir Çanakkale savaşı hediye ettiler.

8 Ocak 1916 da düşman Çanakkale'yi tamamen boşaltarak çekilirken, bütün dünya'da Çanakkale'nin aslâ geçilemiyeceğine bir kere daha şahit oluvordu.

YARAMAZ

Küçük bahriyeli bebek asla kendisine söyleneni yapmazdı. Oyuncakların arasında en söz dinlemiyen o idi. O kadar ki hiç kimseye de aldırış etmezdi. Bütün oyunlakların başı olan ayı kardeşi bile hiç saymazdı. Halbuki oyuncakların hepsi ondan çok çekinirlerdi. Fakat bahriyeli bebek sadece ona güler ve bazan onunla alay bile etmeğe kalkardı. Eğer ayı kardeş kibritle oynamanın tehlikeli olduğunu söyliyecek olsa bahriyeliden baska hiç kimse bir daha eline kibrit almazken o hemen kibritleri toplamağa başlardı.

Günlerden bir gün oyuncakların arasına yeni birisi geldi. Bu mavi renkte bir uçaktı. Bunu babası Orhan'a doğum günü hediyesi olarak almıştı. Bu yeni oyuncak bahriyeli bebeğin çok hoşuna gitti. Her halde havada uçmak çok zevkli bir şey olmalıydı. Bu arada Orhan uçağın nasıl çalıştığını kızkardeşine anlatıyordu. Tabii bahriyeli bebek bunu bir fırsat bildi ve can kulağı ile uçağın nasıl çalıştığını öğrendi.

Akşam olupta oyuncakların yatma zamanı geldiği zaman, hepsi bir olup aralarına yeni gelen mavi uçak için yatacak bir yer hazırladılar. Ayı kardeş uçağın çok yorgun olduğunu düşünerek diğer arkadaşlarının onu rahatsız etmemelerini istedi. Bahriyeliden başka herkes onu rahatsız etmemelerini istedi. Onun aklı fikri bu güzel oyuncağı işletüzenine çıkmak ve dodoya uçmaktı. Onun için de hiç vakit kaybetmeden ne yaptı bilmiyorsunuz değil çocuklar? Emniyet kemeyişlarını bağladı, uçağı harekete getiren düğmeye olanca gücü ile bastı, ve uçak vızıldıyarak havalandı. Tam bu sırada tavşancık uyandı. Bahriyeliyi uçakta görünce koşup ayı kardeşe haber verdi. Ama artık yapacak hiç birşey yoktu.

Biz gelelim bahriyeli bebeğe. Bu yaramaz bebeğin keyfine hiç diyecek yoktu doğrusu. Uçağı odanın içinde fır, fır döndürüyordu. Diğer bütün bebekler de uyanmış onu seyrediyorlardı. İşte bu sırada hiç beklenmedik bir şey oldu, uçak odanın penceresine doğru kaydı ve arkasında bir gürültü işitildi. Cam kırılmış uçak pencereden dışarıya çıkmıştı. Ayı kardeş hemen eline feneri aldı. Onları gidip aramanın iyi olacağını söyledi, tavşan kardeş sırtına ilk vardım çantasını al-

ar ve hepsi pencereden bahçeye atladılar. Sağa sola bakarlarken tavşan kardeş bir köşede uçağı gördü. Hayret uçağın hiç bir yerine bir şey olmamıştı. Ama bahriyeli bebekte görünürlerde yoktu. Ayı kardeş ceza olarak bahriyeli bebeği aramamaları gerektiğini söyledi. Bunun üzerine hepsi birden uçağı içeriye taşımak için çareler aramağa başladılar. Fakat tam o sırada yükseklerden bir yerden:

-İmdat, imdat! Beni aşağı indirin! Dikenler fena halde canımı acıtıyor, diye bir ağlama duydular. Bu ağlayan bahriyeliden başkası değildi tabii. Uçak düşerken onu bir palamut ağacının dikenli gövdesine bırakmıştı. Ayı kardeş hemen ağacın altına geldi ve :

-Hiç boş yere ağlama bahriyeli! Ceza olarak seni oradan kurtarmıyacağım dedi.

Ondan sonra diğer bebekleri de yanına alarak eve döndü.

Çok geçmeden yağmur

ağmağa başladı, ve bizim yaramaz bebek ıslandı. Yağmurla beraber esen rüzgar palamut ağacının dikenlerini de bahriyeli bebeğin orasına burasına insafsızca saplıyordu. Zavallı bebek hem üşüdüğü ve hemde ıslandığı için ağlamağa başladı. Fakat birden gözleri korku ile büyüdü. Çünkü kocaman siyah bir örümcek yavaş yavaş ona doğru geliyordu. Birbirlerine iyice yaklaştıkları zaman örümcek güldü ve :

-Niçin ayı kardeşin sözünü dinlemedin ona itaat etmedin, bak şimdi sanki iyi bir durumdamısın? dedi.

Bahriyeli bebek verecek cevap bulamadı, sadece iki damla gözyaşı yanaklarından aşağı süzüldü. Örümcek tekrar gülerek devam etti :

-Seni şimdi bende cezalandıracağım ve afiyetle oturup yiyeceğim. Bakalım o zaman söz dinle-

...duğunu öğrenecekmisin.

Fakat birden bir mucize oldu çocuklar, yağmur kesildi ve müthiş bir fırtına başladı. Palamut ağacının dikenleri bahriyeli bebeğe daha fazla batmağa başladı. Zavallı canının acısından bağıramıyordu bile. Birden yere düşüp kırılabileceğini düşündü. Ama bu herhelde örümceğe yemek olmaktan daha iyi idi. Fakat sonuna kadar mücadele etmesi gerekiyordu. Kendisine en yakın yerde düran palamut yaprağını tuttu. Ne varki yapraklar çok kaygandılar. Ve... Bahriyeli bebek göz açıp kapayıncaya kadar kendisini yerde buldu. Biraz hiç kımıldamadan yattı. Her tarafı acıyordu. Güçlükle yerinden kalktı, pencereye doğru yürüdü. Bütün oyuncaklar derin bir uykudaydılar. Pencerenin kenarına tırmandı, kırık olan camdan içeriye güüm diye düştü. Tabii bu gürültüye bebekler uyandılar. Ayı kardeş bütün kızgınlığına rağmen bahriyelinin bu kötü durumu karşısında ona acıdı. Diğer bebekler de ona acımışlardı. Ayı kardeş :

-Bu hale gelmene kafasızlığın ve söz dinlememem sebep oldu. İnşaallah bundan sonra örnek bir bebek olmağa gayret edersin dedi.

Bahriyeli bebek göz yaşları içinde bundan sonra ayı kardeşin sözünden hiç çıkmıyacağına dair söz verdi. Bu şekilde barışmış oldular.

Ertesi sabah Orhan oyuncaklarının yanına geldiği zaman çok şaşırdı. Çünkü bahriyeli bebek üstü başı yırtılmış baygın bir halde halâ uyuyordu.

PARA CANLISI

Değirmenci Whang, çok açgözlü bir adamdı. Yeryüzünde parayı ondan daha fazla seven birini bulmak imkânsızdı. Onun için para, herşeydi. Zenginlere karşı derin bir sevgi ve saygısı vardı. Bir toplulukta, paralı birinin adı geçtiği zaman Whang hemen, "Kendisini çok iyi tanırım. Eski dostumdur" diye atılırdı. Ama çok iyi bir yoksuldan söz edilince de duymazlıktan gelir, etraftakiler sorular sorarak onu bu konuda konuşturmaya çalışırlarsa, öyle olur olmaz kimselerle dost olmaktan hoşlanmadığını söyliyerek işin içinden çıkardı.

Geliri az fakat devamlıydı. Hiç müşterisiz kalmazdı. Whang, değirmen döndükçe aç kalmıyacağından emindi. Bu aç gözlü adam, yemez içmez durmadan para biriktirirdi.. Sık sık, biriktirdiği parayı, büyük bir mutluluk içinde sayardı.

Zengin olmak dileği Whang'ın içini bir kurt gibi kemiriyordu. Kazancıyla ancak karnını doyurabiliyordu. Halbuki onun gözü çuvallarını doldurup taşıyamıyacağı kadar çok altında, elmasta, kısacası para eden değerli şeylerdeydi.

Bir gün bir komşusunun üç gece üst üste rüyasında bir hazine gördüğünü, gidip orayı kazınca da bir küp altın bulduğunu duydu. İçi burkuldu. Kıskançlıktan yüreğine bir hançer saplanmış gibi oldu.

Kendi kendine şöyle söylendi :

"Ben burada sabahtan akşama kadar dişimi tırnağıma takarak çalışıyorum, elime bir kuruş geçiyor. Öte yanda bizim komşu, yatağına yatıp horul horul uyuyarak altınlara kavuşuyor. Biraz talihim olsaydı ben de öyle bir rüya görürdüm. Nerde o şans!. "Daha sonra da, komşusununki gibi hayırlı bir rüya görse ne yapacağını kurmaya başladı :

"Yataktan kalkarım. Kimseye görünmeden dışarı çıkıp, hazineyi topraktan çıkarırım. Eve getirip öyle bir yere saklarım ki, karımın bile olan bitenden haberi olmaz. İnsanın elinin altında bir yığın altınının olması kimbilir ne eşsiz bir mutluluktur!"

Bu türlü düşünceler değirmencinin iç dünyasını karıştırmıştı. O haberi duyduktan sonra huyu, davranışları değişti. Geçimsiz, ters, huysuz bir kimse oldu. Artık buğday öğüterek elde ettiği parayı beğenmediği gibi, biriktirdiklerini gözü hiç tutmu-

yordu. İşin kötüsü müşteriler her gün birer ikişer eksiliyordu.

Değirmenci akşamyatınca uğurlu bir rüya görebilmek için Tanrıya uzun uzun yalvarıp yakarıyordu.

Nihayet bir gece dileği gerçekleşti. Değirmeninin temelindeki yassı bir taşın altında bir hazine saklı olduğu rüyasına girdi. Hem de akıllara durgunluk verecek zenginlikte bir hazine duruyordu taşın altında.

Kalkar kalkmaz ilkin rüya gördüğüne inanamadı. Sonra Tanrıya şükrederek aynı rüyayı tekrar görmesi için uzun uzun dua etti. Bu türlü define rüyalarının gerçekleşmesi için aynı şeyi iki gece üst üste görmek, sonra da bu rüyayı hiç kimseye anlatmamak gerekirdi.

Tabiî Whang karısına bile rüyasından söz etmedi.

Ertesi gece yine aynı yassı taşı ve göz kamaştırıcı hazineyi görüverme-

bir taş olduğunu gördü. Tıpkı rüyasında gördüğü gibi Kaldırmak için epeyce uğraştı. Tek başına yerinden bile oynatamıyacağını anlayınca doğruldu, ellerini çırparak toprakları - nı temizledi ve derin bir nefes alarak, "Tamam" dedi. "Herşey rüyamda gördüğüm gibi. Bizim hazine işte bunun altında yatıyor. Şimdi gidip karımı getireyim. Yıllardır özlemini çektiğim altınlara kavuşayım."

Değirmenci karısına, başlarına talih kuşunun nasıl konduğunu bir kaç kelimeyle acele acele anlattı. Kadının sevincini belirtmesine meydan vermeden kolundan tutup değirmene götürdü. Binbir güçlükle taşı yerinden kaldırdılar. Büyük bir gümbürtü koptu. Karı koca şaşkına döndüler. Ne oldu der-

siniz? Hazine bulacaklarını umarlarken başlıca geçim kaynakları ellerinden uçup gitmişti. Temel

sin mi? Sevincinden çılgına döndü. Hemen yatağından fırladı. Kazmayı alıp gece yarısı değirmene koştu. Rüyasında gördüğü duvarın dibini kazmaya başladı. İlkin küreğe bir parçası sonra kazmaya takıldı. Bunu, altının bir öncüsü sayarak olanca gücüyle kazıyordu. Altınlara yaklaştığından hiç şüphesi kalmamıştı. Hayli derinlere inmişti. Aradan epeyce bir süre geçti. Nihayet kürek sert bir yere çarptı. Üstündeki toprakları atınca bunun kocaman, yassı

çok fazla kazıldığından taş kaldırılınca değirmen çökmüştü.

KÜÇÜK AYŞE

VELİ DAYI ŞEHRE GELİYOR

VELİ DAYI BİZİ ZİYARETE GELİYOR, AYŞE..

GÜZEL! O NEDEN HOŞLANIR.

ONU HİÇ DE ÇAĞIRMADIK.. DAVETSİZ MİSAFİR. HA,HA..!

KARDEŞİM İÇİN BÖYLE ŞEYLER SÖYLEYEMEZSİN...

ÖZÜR DİLERİM.

NE ZAMAN GELİYOR BABA?

OH! HER AN BELİRİVERİR AYSE..

İŞTE, VELİ OLMALI..

ZIRRR ZIRRR

NASILSINIZ MİLLET..? İŞTE YİNE ÇIKAGELDİM..

VELİ

SENİN GELDİĞİNİ ÖNCE HİÇ GÖRMEMİŞTİM VELİ DAYI...

MACERALI HAYATIMDAN DOLAYI VAKİT BULAMADIM AYŞE..

BİRLİKTE GEZİNTİ YAPALIM.. SİZE KASABAYI TANITIRIM.

HAYDİ ÖYLE OLSUN BAKALIM..

BURASI PARKIMIZ.. GÜZEL DEĞİL Mİ?

KÜÇÜK.. BATININ GENİŞ AÇIK OLANLARI GİBİ DEĞİL..

NASIL? BATI MI?

YAH! ORDA VAHŞİ HAYVANLARIN EĞİTİMİYLE UĞRAŞTIM...

AMAN! ATLARI ÇOK SEVERİM.. BENİMLE GELİNİZ VELİ DAYI..

GÜNAYDIN MEMO... BİZE İKİ TANE EĞERLE.. HANGİSİNİ İSTEDİĞİMİ BİLİRSİN..

BAŞÜSTÜNE AYŞE...

BİNİCİLİK KLÜBÜ.

UH... ULP...

İŞTE AYŞE SEVDİĞİN BENEKLİ AT...

BU ATLARIN SİZİN İÇİN FAZLA YUMUŞAK OLDUĞUNU SANIYORUM AMA BİNMEK GENEDE HOŞTUR.

BUNLAR MI? YANİ ŞEY..

MÜTHİŞ BİNİCİLİĞİNİ GÖRECEĞİZ..

VELİ AMCA TERS BİNDİNİZ..

ŞEY; HE, HE! VAHŞİ HAYVANLARI YANILTMAK İÇİN BÖYLE YAPARDIM..

OOOF..

AY VELİ AMCA! BU AT DA SİZİ ŞAŞIRTTI..

ÖYLE GİBİ... BATIDAN BAŞKA YERDE ACEMİLEŞİYORUM HEH... HEH!..

EĞER RAHAT DEĞİL.. BATI EĞERİ KULLANMAK İSTERDİM..

BUNA DA ALIŞACAĞINIZDAN EMİNİM VELİ DAYI..

OOO! BİZİMKİ HAYLİ SUSAMIŞ...

ŞLAAP!

EH, HEH... BİZ BATIDA ÇMAKLARI GEÇERKEN BÖYLE YAPARIZ.. SEÇİNLETİR İNSANI..

ÇOK CESUR-SUNUZ..

ADAY

KÜÜT!

SİNEMADA KOVBOY ROLÜNE ÇIKINCA BÖYLE YAPARDIM..

YAA!

BU KOVBOY FİLİMLERİ ARTİSTLERİ HİÇ BENİM YAPTIKLARIMI YAPAMAZ..

HEY!

AY!.. VELİ DAYININ AT SÜRÜŞÜNE BAK HAKİKİ BİR BİNİCİ..

OH!.. DOĞRU GİTLERE GİDİYOR..

UF!

NE KAHRAMAN ADAM... BİR VURUŞTA BAYILTTI..

BEN Mİ ?

ŞIMDI NE YAPIYOR. SUNUZ ?

SİZ BİR KAHRAMANSINIZ VELİ DAYI BUNU GÖZLERİMLE GÖRDÜM.

AH! BU BİR ŞEY DEĞİL Kİ..

BENİ ARAP SULTANININ ŞAHSİ MUHAFIZI OLARAK GÖRSEYDİNİZ.

YENİDEN PALAVRAYA BAŞLIYOR..

BİTTİ

ZENGİN ÇOCUK

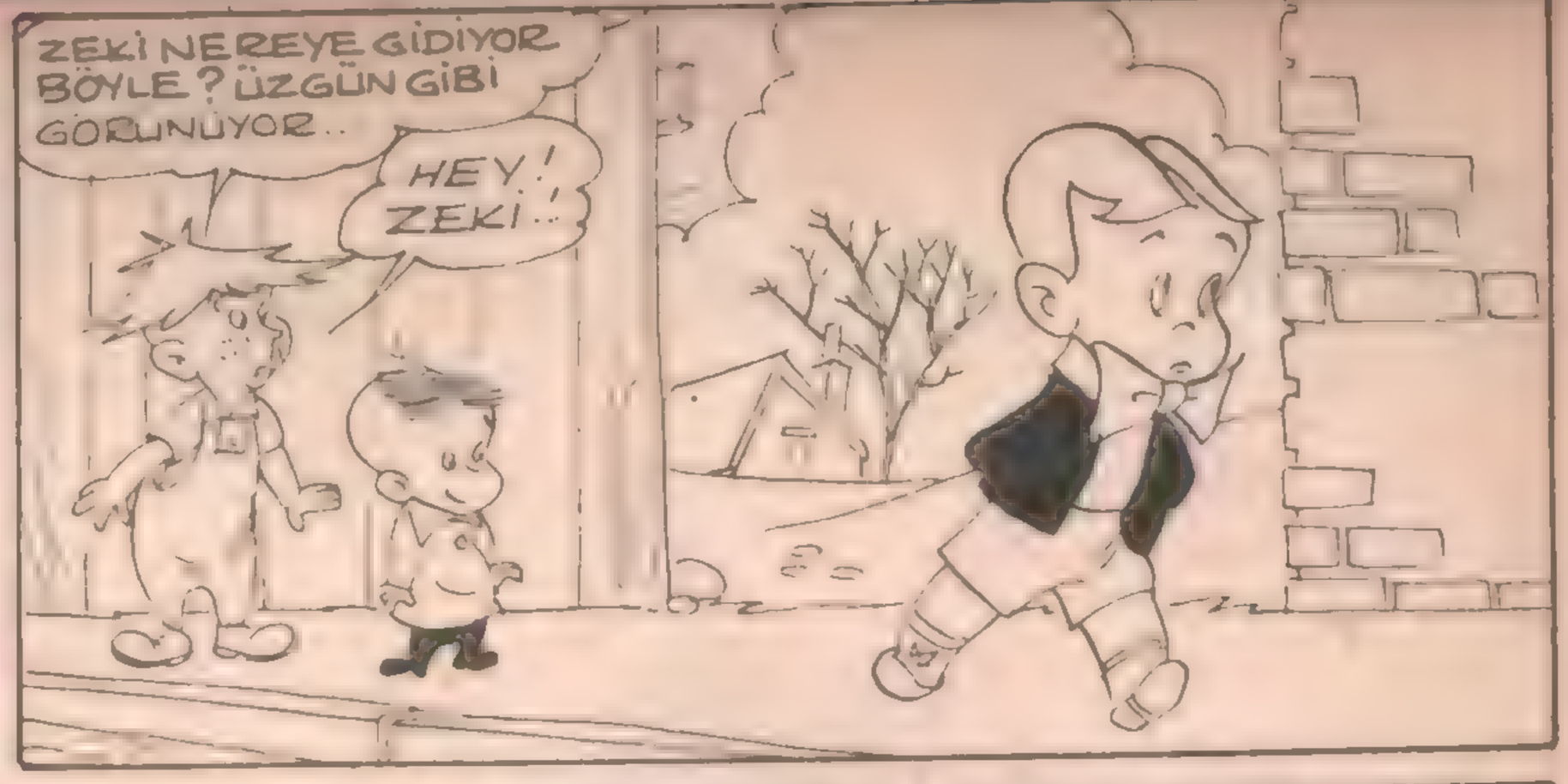

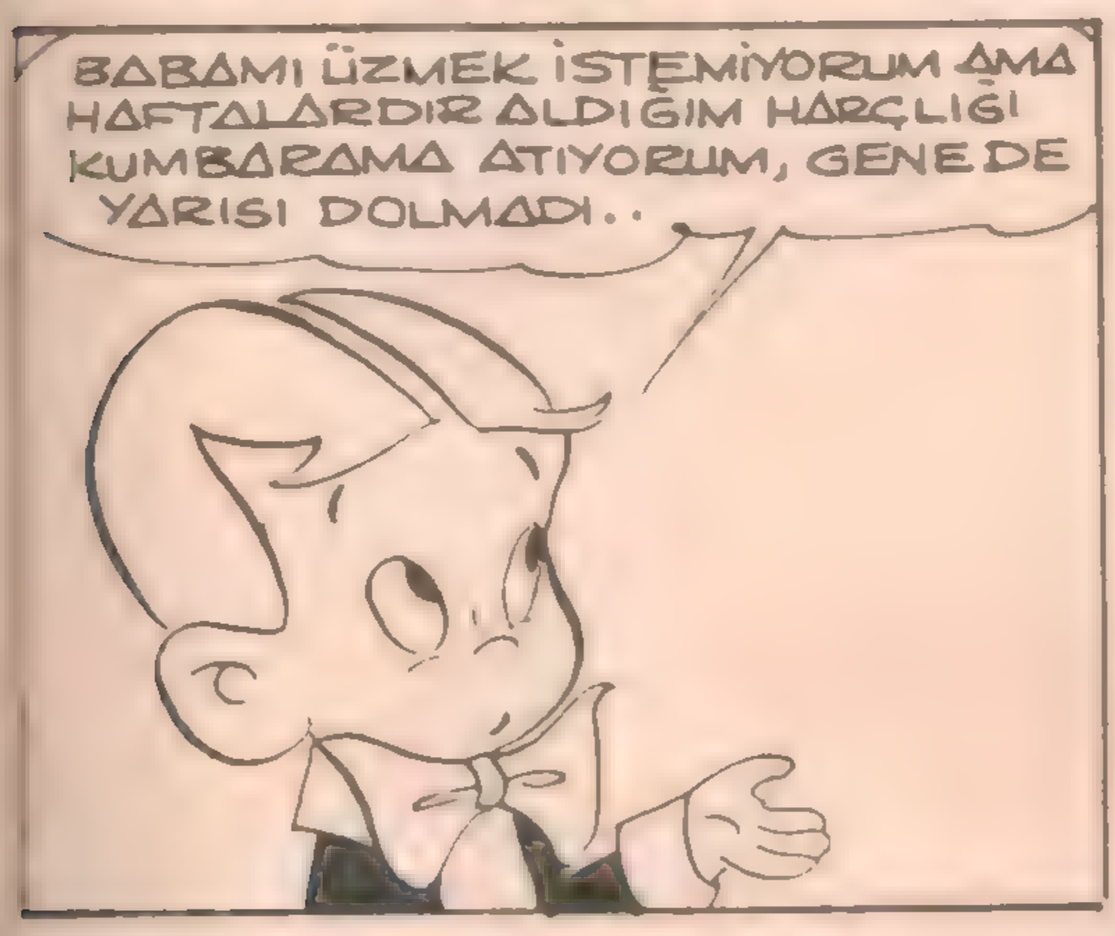

eğlenceli sayfa

Evin küçük çocuğu, annesi ile babasının ev sahibi hakkında ne düşündüklerini bilirdi.

Bir gün annesi, babası evde yokken, ev sahibi geldi. Çocuk kapıyı açıp :

-Evde yoklar, dedi. Önümüzdeki cuma günü gelseniz iyi olur.

-Neden cuma günü, yavrum?..

-Çünkü perşembe günü biz, gece yatrsına misafirliğe gidiyoruz da...

YAZISIZ

Babası oğluna :

-Küçük kardeşinle paylaşmak üzere sana on iki tane ceviz veriyorum.Ona kaç tane düşer?

-Dört tane babacığım.

-Sen daha hesaplamasını bilmiyorsun...

-Ben iyi biliyorum ama küçük kardeşim bil - miyor...

YAZISIZ

Annesi sofrada küçük Yılmaz'a soruyordu :

-Bil bakalım, sekizin yarısı kaçtır?

-Dört.

-Tamam .Ya ikinin yarısı?

-Bir..

-Bu da doğru. Birin yarısını da bilirsen aferini hakettin.

-Bilmiyecek ne var, birin yarısı iki...

-İyi düşün! Nasıl olur çocuğum?

-Nasıl olacak..Şu önümdeki elmayı ortasın - dan bölünce iki olmaz mı?

Yazısız

Ömründe ilk olarak uçağa binen yaşlı hanım pilota:Bizi sağ salim yere indireceksin, değil mi, oğlum?

Pilot:Hiç merak temeyin, teyzeciğim. Şimdiye kadar kimseyi gökyüzünde bırakmadım.

Yazısız.

Ali:Geçmiş olsun, kolun kırılmış.Kaza nasıl oldu?

Ahmet:Kaza filân yok. Şu merdivenleri görüyor musun?

Ali:Evet ne olacak?

Ahmet:Hiiç. Ben görememiştim de...

YAZISIZ

Müdür, yeni gelen memura sordu:

-Her zaman böyle kekeler misiniz?

Memur, Ha..Ha. Hayır efendim. Ya..ya..ya.yalnız ko..ko..konuş.. tu.. tuğum zaman.

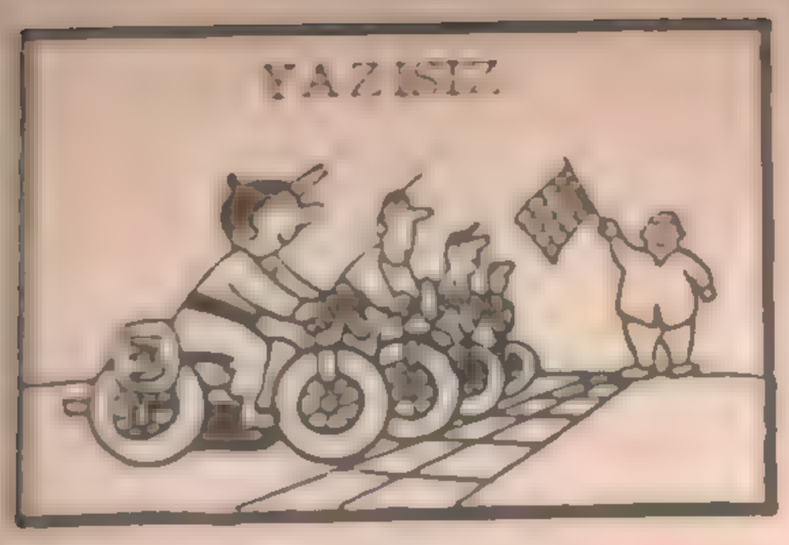

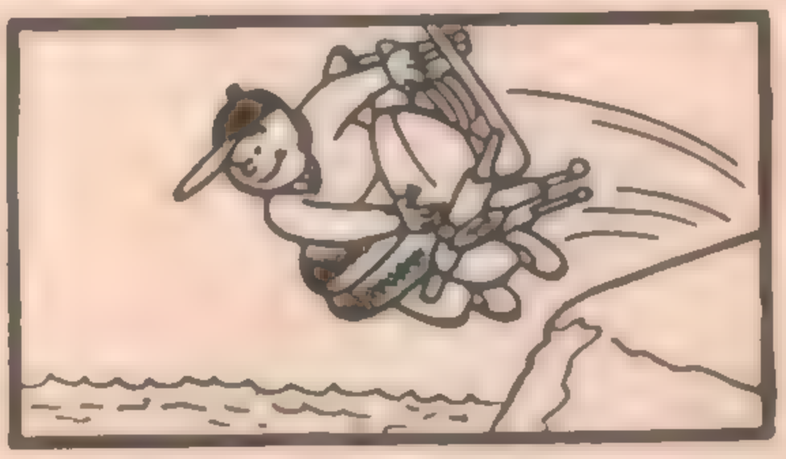

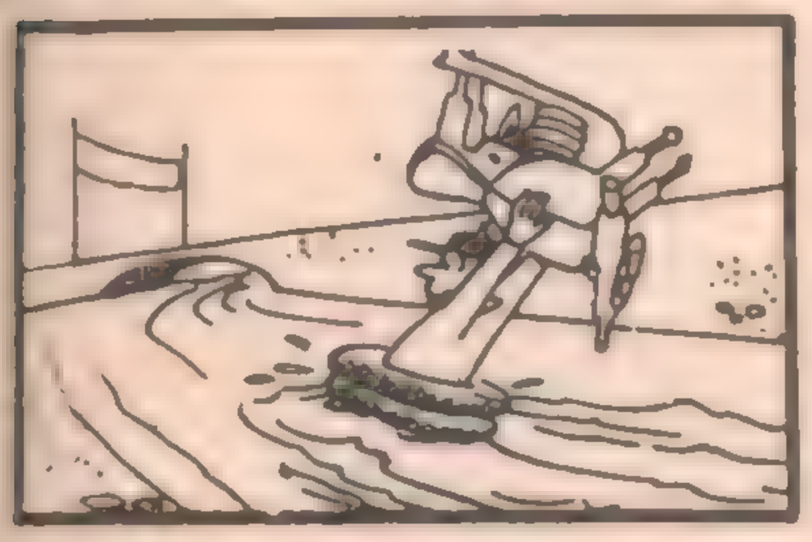

Birinci boksör: Şu soyunma odaları da ringe pek uzak canım, insan oraya gidinceye kadar iyice yoruluyor doğrusu.

İkinci boksör: Üzülme dostum, nasıl olsa yayan dönmiyeceksin...

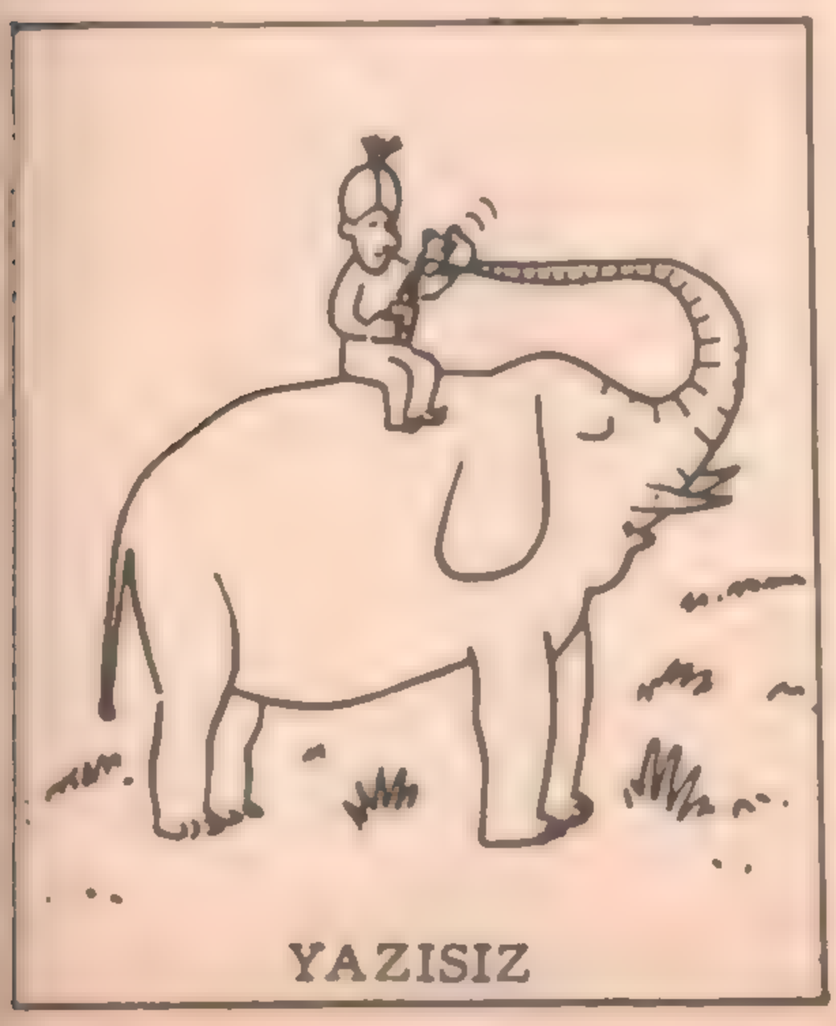

Fatoş: Büyükanne, fındık yer misin?

Büyükanne: Hayır, yavrum. Dişlerim yok ki!

Fatoş: Öyleyse, ben gelinceye kadar fındıklarım sende kalsın!

●

Satıcı: Bu makine sizi işlerinizin yarısından kurtarır

Müşteri: Peki öyleyse ben iki tane alayım.

●

Kolu kırık çocuk: Doktor, kolum alçıdan çıkınca keman çalabilecek miyim?

Doktor: Tabii, yavrum.

Çocuk: Doğrusu buna çok sevindim. Ömrümde hiç keman çalmamıştım da...

Bir matematik profesörü, arabasına çarpan bir şöförü polise şikâyet etti.

Polis: Arabanın numarasını almış mıydınız?

Profesör: Hayır, yalnız şöyle bir bakmıştım. Sayının iki katı alınıp kendisiyle çarpıldıktan sonra kare kökü alınırsa, çıkan numaranın tersini veriyordu.

●

Müşteri: Bir papağan almak istiyordum.

Elimde pek hünerli bir papağan var. Sağ kanadını çekerseniz "Üsküdar'a giderken" şarkısını söyler, sol kanadını çekerseniz "Postacı" türküsünü tuttururr,

Müşteri: Güzel, ama ya ikisini birden çekersem?

Papağan: Ne olacak, yere düşerim.

●

Telâşlı yolcu: Kaptan, bu türlü gemilerin sık sık battığı olur mu?

Kaptan: Hayır efendim. Yalnız bir defa...

KÜÇÜK ZEYNEP

CANLANAN RESİM

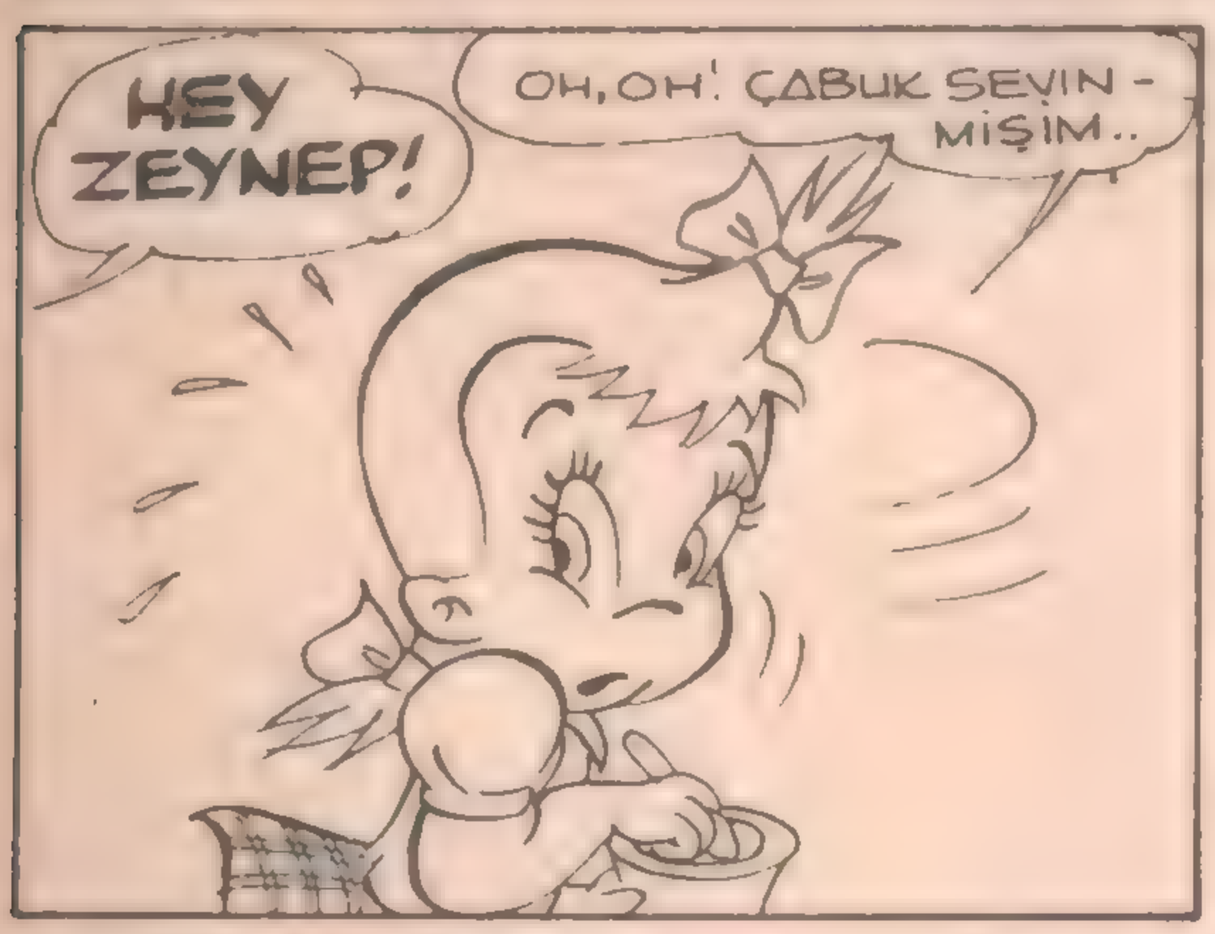

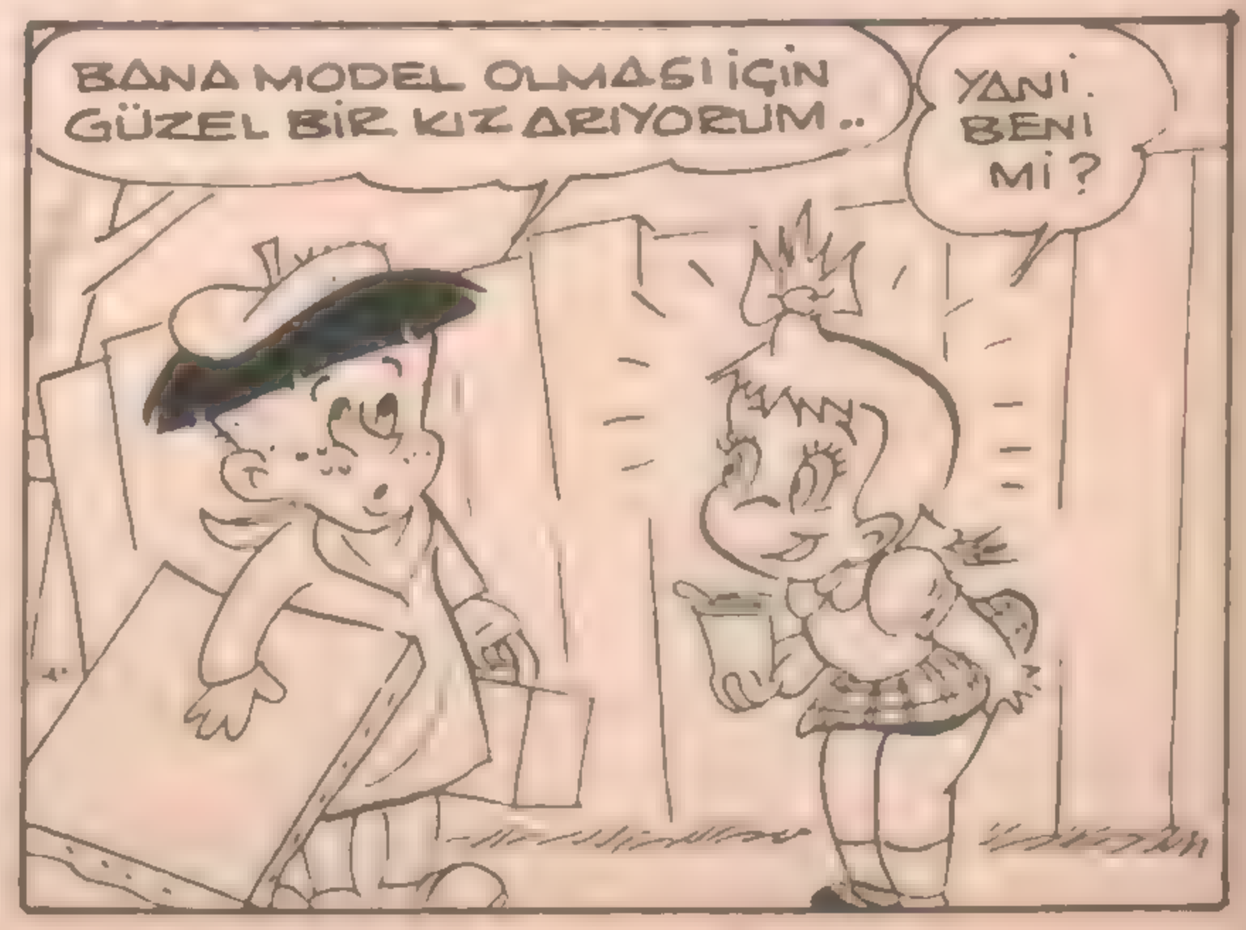

EVET AMA KAFAMDA DONDURMADAN BAŞKA BİR ŞEY OLMADIĞINI DÜŞÜNÜYORSUN..

AY AFEDERSİN ACAR.. BUNU NEREDEN BİLİRDİM?

BİRAZCIK DONDURMA BANA İYİ GELİR.. KENDİMİ İŞE VERİNCE BOĞAZIM KURUYOR..

LURP..

BANADA BİRAZ BIRAKIRSAN İYİ OLUR.. DUYUYORMUSUN?

BU POZ NASIL..

DONDURMAYI BIRAKMALISIN BÖYLE ARTİSTLİK OLMUYOR..

BÖYLE İYİ! ŞİMDİ RAHAT DUR VE KIMILDAMA..

ÖYLE YAPIYORUM-

İŞTE BAŞINI ÇİZDİM-

POZ VERMEK KOLAY AMA LİY- KUMU GETİRİYOR...

ŞİMDİ UNUTMA! KALAN KISMI ÇİZİNCEYA KADAR KIMILDAMIYACAKSIN.!.

OLUR! RESMİ GÜZEL YAP!

KALAN KISMIDA ÇİZ! ARTIK KIMILDAMAK İSTİYORUM..

BİRAZ YORULDUM! SERİNLETİCİ BİR ŞEYE İHTİYACIM VAR!

SLURP!

HEY DONDURMAMI BIRAK YOKSA...

BİR ŞEY YAPAMAZSIN KALAN KISMI ÇİZİNCE. YE KADAR KIMIL-DAMA!..

SLURP!

SİNSİ SENİ!

TEKRAR RESME BAŞLIYORUM... BİRAZ TALİM YAP-MAYI DÜŞÜNÜYO-RUM..

NE GİBİ BİR TALİM?

HEDEFE ATIŞ TALİMİ HA, HA, HA!

OOF! SEN!

FIŞ!

MMM! BEN SUYA GİDİYORUM! SEN SAKIN KIMIL-DAMA HA! HA!

NE ZAMANA KADAR BURDA BEKLİYECE-GİM..

HI..! ZEYNEP! TUHAF BİR GÖ-RÜNÜŞÜN VAR, HASTAMISIN?

MİNİK! BİR KALEM AL VE KALAN KISMIMI ÇİZ..

OLUR! FAKAT BEN İYİ RESİM YAPAMAM..

BAŞLA! NE OLURSA OLSUN. BURADA BEKLEMEK-TEN İYİDİR.

HEMEN..

BİTİRDİN Mİ?

EVET.. TAMAMLANDI..

GÜZEL OLMUŞ AMA NE ÇİZ-DİN?

TABİİ Kİ ÖYLE.. BENİ KENDİNDEN UZAK YAPMIŞSIN..

VAY! ACAR DAHA ÇOK SUYLA BURA YA GELİYOR... ÇABUK KAÇALIM..

BENİ DAHA UZUN BACAKLI ÇİZMENİ İSTERİM..

SENİN İÇİN BAŞKA BİR ŞEY YAPABİ-LİRİM..

BİZİ KAYBETTİ... ÇABUK YAPACAĞIN ŞEYİ YAP... VE BENİ DAHA BÜYÜK ÇİZ..

OLUR..

İŞTE SENİ BÜYÜTTİM VE ELİNE TABANCA VERDİM..

SEN ÇOK AKILLISIN MİNİK..

HAH! ORDASIN! SENİ YA-KALADIM..

KİM KİMİ YAKALADI..?

TAMAM MI?

AMAN!

YA... KİM KİMİ?

İNAN Kİ ZEYNEP! BEN SENİ GÜZEL ÇİZMİŞTİM.

KLOP!

LLOP

HAYATIN BOYUNCA MINIK'İN SENİ ÇİZDİĞİ GİBİ KALMAK İSTER MİSİN?

EYVAH! BUNU HİÇ DÜŞÜNMEMİŞTİM..

EĞER İZİN VERİRSEN MİNİK'İN ÇİZDİĞİNİ SİLER VE GERİ KALAN KISMI GERÇEKTE OLDUĞU GİBİ YAPARIM..

OLUR!

BÖYLECE..

İŞTE SENİ HAKİKİ HALİNE GETİRİYORUM.

GÜZEL! ŞİMDİ ŞU ELİ DE TAMAMLA..

BİTTİ.. GÜZEL BİR RESSAM OLDUGUMU KABULET..!

HEY! BENİ HAVAYA ÇİZMİŞİN... DÜŞÜYORUM!

GÜM!

ZEYNEP! KALK!

DUVARDAN AŞAĞI DÜŞTÜN...

BU DONDURMAYI YEDİĞİN İÇİN..

VAY! ŞİMDİ ANLIYORUM... BEN ONU YERKEN UYUMUŞTU..

BİTTİ

KÜÇÜK ZEYNEBİN BOYAMA OYUNU ....

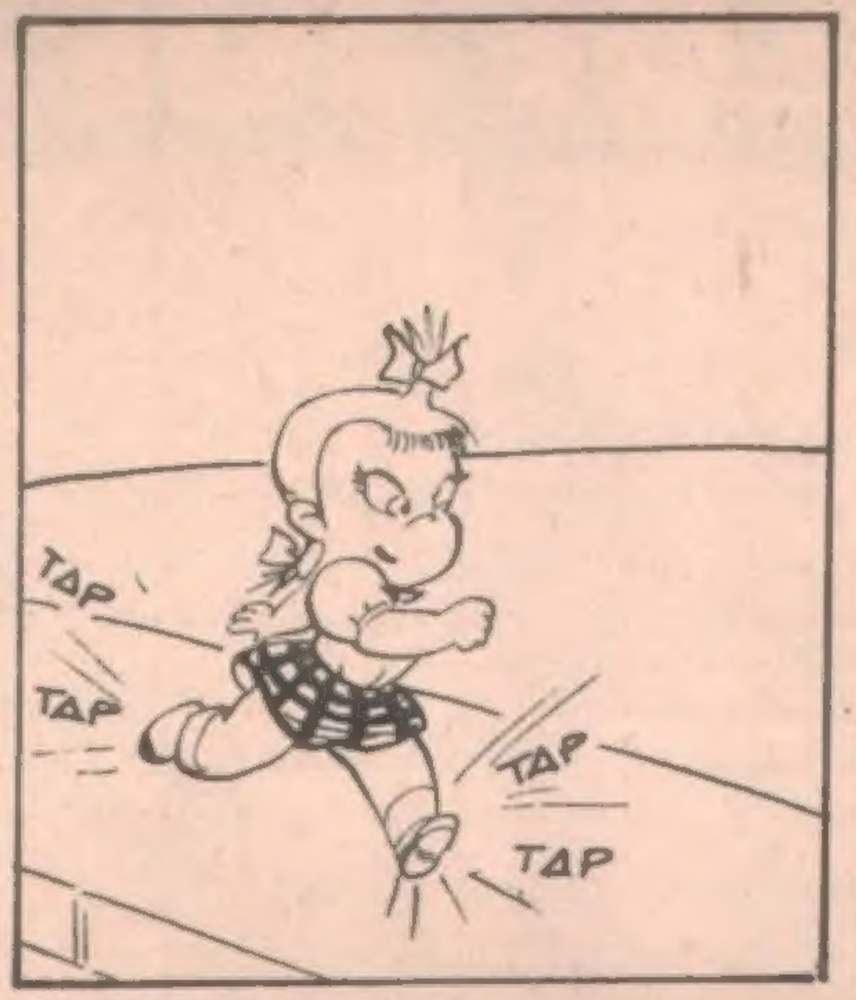

KURU KALEMLE BOYAMANIZ İÇİN BU RESMİ SİZE BIRAKIYORUZ

ANSİKLOPEDİ

SÜT NİÇİN KESİLİR?

Sütün tatlı bir sıvı olduğunu belki aklınızdan bile geçirmediniz. Ne var ki süt, siz şeker katmadan da tatlıdır. İçinde süt şekeri denilen özel bir şeker bulunur. Bakteri denilen tek hücreli bitkiler bu şekerle beslenirler. Bunlar öylesine miniktir ki ancak mikroskopla görülebilirler. Diğer bitkiler gibi bakteriler de büyümek için ısı ve ışık isterler.

Süt sıcak bir yerde uzun bir süre bırakılırsa, içindeki bakteriler hızla gelişirler. Bunun üzerine bölünmeye başlarlar böylece sayıları da artar. İlkin sütte pek az bakteri

vardır. Sıcakta, pek kısa bir sürede binleri bulur. Bu arada sütün şekerini de değiştirerek sirke gibi ekşi bir şey haline çevirir. Böylece süt ekşir.

Bakteriler soğuk sütü böyle çarçabuk ekşitemezler. Bu yüzden, sütün soğuk yerlerde saklanması gerekir.

KAÇ KASINIZ VAR?

Baş, boyun, kol ve bacaklarımızın ve vücudumuzun hareketlerini sağlayan başlıca kaşlar 520 tanedir. Ama bunların dışında daha birçok küçük kaslar vardır. Meselâ her saç telinin veya vücudumuzdaki her tüyün dibinde bir kas bulunur. Korktuğumuz veya üşüttüğümüz zaman bu kaslar gerilerek tüylerimizi dikleştirirler.

BESİNLER ÇABUCAK NASIL SİNDİRİLİR?

Mide ve bağırsaklarımızın sindirime yarayan iç yüzleri çok • geniştir. Bağırsak ve midemizin sindirim yüzeyleri bütün vücudumuzun dış yüzeyinden daha da fazladır. Bu sayede besinler kolayca sindirilir.

KAN GURUBU NEDİR?

Bütün insanların kanı aşağı yukarı aynı ise de kanlar arasında bazı kimyevi farklar olmaktadır.. İşte bu kimyevi farklar kan guruplarını doğurmuştur. Bir kimseye kan verileceği zaman kullanılan kanın aynı guruptan olması gerektir.

AY NEDEN PARLAR?

Güneşten kendisine düşen ışınları yansıttığı için. Aynı şekilde ayda bulunan bir kimse de dünyayı parlak görür.

GÜN IŞIĞI

Gün ışığı bize sarı veya beyazmış gibi gelir. Oysa mavi, yeşil, sarı, turuncu ve kırmızı renklerden meydana gelmiştir... Bu çeşitli renkler, birbirleriyle birleşince parlak bir beyazlık meydana getirirler. Güneş ışınları yağmur damlaları içinden geçerlerken çok ilginç bir şey ortaya çıkar. Beyaz

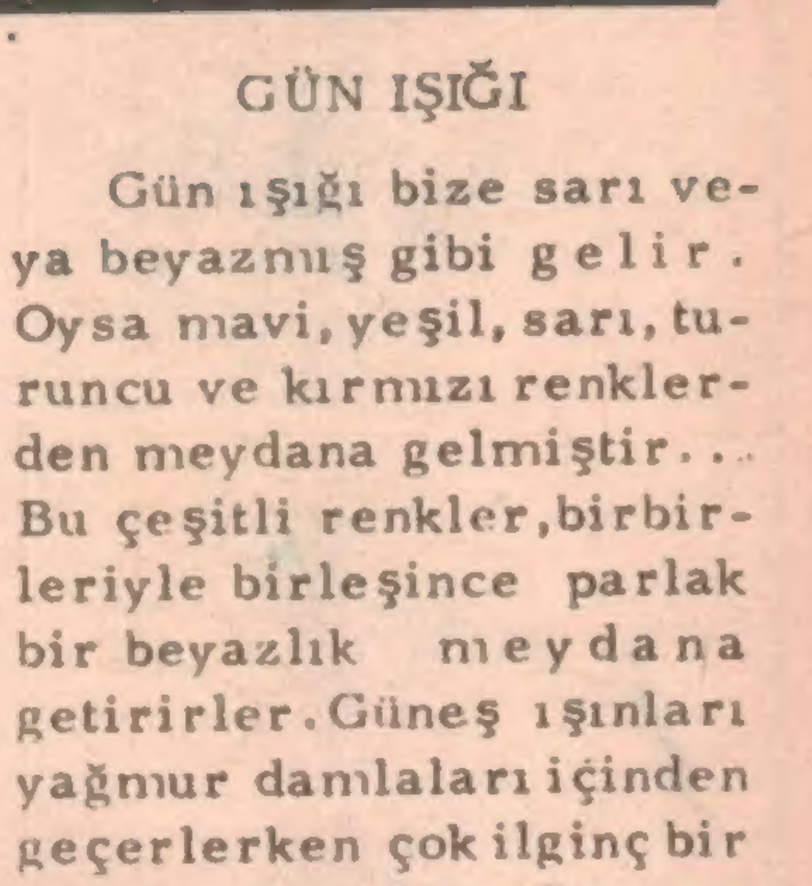

ışık, içindeki renklere aynısını verir. Yağmur yağarken, birden güneş çıkarsa veya bulutlar arasından güneş ışınları süzülüverirse damlalardan geçen ışınlar, gökyüzünde mor, lâcivert, mavi, yeşil sarı, turuncu ve kırmızı renkli bir kuşak meydana getirirler.

GÜNEŞ BULUTLARIN ARKASINDA KALDIĞI ZAMAN NEDEN ORTALIK BÜSBÜTÜN KARARMAZ?

Güneş ışıklarının bir kısmı bulutların içinden geçer. Bu sayede dünyanın aydınlanmasını sağlar.

MİNİMİNİLERİN SAYFASI

Bu resimleri boya kalemleriniz ile boyayınız